EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

En record de Xavier Vinader

Fa uns dies TV3 va emetre un programa dels periodistes Xavier Montanyà i Àngel Leiro en record del també periodista Xavier Vinader, que va ser un dels abanderats de la lluita per la llibertat d'expressió en temps de la transició política espanyola, els pactes de la qual van deixar de banda, entre d'altres drets, el d'autodeterminació. En una societat de vencedors i vençuts, Vinader es va atrevir a practicar el periodisme d'investigació i va denunciar el paraigua oficial neofeixista que durant aquells anys de la transició (i encara avui) impedia exigir responsabilitats als dirigents de la dictadura. Especialitzat a denunciar les trames de l'extrema dreta i l'encobriment d'assassinats com el de Yolanda González, va patir querelles criminals i diversos atemptats. Va posar al descobert la internacional neofeixista i els mercenaris reclutats pel terrorisme d'estat en organitzacions com la PIDE, OAS, Triple A o el Batallón Vasco Español, fins a la creació dels GAL, que implica directament i vergonyosament la cúpula socialista que acabaria amb els ministres del PSOE Barrionuevo, Corcuera i Vera a la presó. Amb la seva col·laboració amb els GAL, van convertir el ministeri de l'Interior en una màquina de matar. Només entre 1983 i 1987 els GAL van ser responsables de 27 assassinats amb total impunitat policial. Aquests crims d'estat en democràcia van ser comesos per mercenaris, però també per personal sorgit de les clavegueres del règim, que no va dubtar a reclutar policies com Amedo i Domínguez, que més tard van denunciar que la X que faltava al capdavant de la cúpula directiva de l'organització terrorista era Felipe González.

A finals del 70 i principis dels 80 la picaresca popular al País Basc afirmava que alguns policies anaven uniformats de dia i feien de mercenaris de nit. En aquest ambient de guerra encoberta, oculta i bruta, Xavier Vinader posava al descobert com els serveis secrets espanyols reclutaven a Marsella un dels responsables de l'OAS, Jean Pierre Cherid, que seria una peça clau dels GAL. Cada vegada més inquietant pel poder que temia les seves investigacions, que van denunciar l'embrió dels GAL, van creure que aquesta manera de fer periodisme mereixia un càstig, que alhora seria un exemple pels seus companys, que caurien en l'autocensura. Així van aprofitar un error tècnic de l'equip d'investigació de Vinader perquè un jutge vinculat a l'extrema dreta espanyola el processés i condemnés a 7 anys de presó per influència temerària en la seva informació periodística. Senzillament: una monstruositat.